

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **Mgr. T. T.**, nar. ..., t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody, Věznice Valdice, Nám. Míru 55, 507 11 Valdice, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky**, Věznice Valdice, Nám. Míru 55, 507 11 Valdice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. července 2016, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí ze dne 29. července 2016, č.j.: VS-117152-3/ČJ-2016-802232-KŘ, o uložení kázeňského trestu,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět věci

Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla stížnost žalobce proti rozhodnutí vychovatele Věznice Valdice ze dne 29. 7. 2016, kterým byl žalobci uložen kázeňský trest podle ustanovení § 46 odst. 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „ZVTOS“), který spočíval v umístění žalobce do uzavřeného oddělení na 7 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Kázeňský trest byl uložen nepodmíněně.

V rozhodnutí o uložení kázeňského trestu je popsán skutek tak, že žalobce dne 21. 7. 2016 v 13:45 hod. na ubytovně „E“, cela 321, odmítl splnit příkaz pprap. R., aby nastoupil výkon kázeňského trestu 10 dní UOMPZ. Tím porušil ustanovení § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, podle kterého je odsouzený povinen plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby. Uložení kázeňského trestu včetně jeho typu a výše je odůvodněno tak, že vina žalobce byla prokázána záznamem o kázeňském přestupku ze dne 21. 7. 2016, č.j. VS-117152-1/ČJ-2016-802232-KŘ, zpracovaným pprap. R. a svědeckou výpovědí prap. B., jejichž výpovědi se doplňují, jedná se o osoby důvěryhodné a jejich svědectví je zcela dostatečné k prokázání viny. Žalobce svým vyjádřením do záznamu o kázeňském přestupku jeho spáchání potvrdil, když uvedl, že je pravda, že výkon trestu odmítl nastoupit. Dále je v odůvodnění uvedeno, že při rozhodování o uložení druhu a výše kázeňského trestu bylo zohledněno dosavadní chování žalobce (v průběhu výkonu trestu byl již 17x kázeňsky trestán), způsob spáchání a závažnost kázeňského přestupku.

Stížnost proti uvedenému rozhodnutí speciální pedagog žalované zamítl žalobou napadeným rozhodnutím jako nedůvodnou dne 29. 7. 2016.

II. Obsah žaloby

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu i rozhodnutí o zamítnutí jeho stížnosti proti němu a navrhl jejich zrušení. Uvedl, že dne 21. 7. 2016 mu pprap. R. a prap. B. oznámili, že má nastoupit k výkonu dříve mu uloženého kázeňského trestu, přičemž zdůraznili, že bude ubytován na jedné cele spolu s odsouzenými S. a H.. Protože má s uvedenými odsouzenými konflikt (opakovaně byl verbálně napaden a bylo mu veřejně vyhrožováno fyzickou „rozpravou“ ze strany odsouzeného S.), oznámil tuto skutečnost dozorcí, aby se vyhnul rvačce. Tvrdí, že neodmítl splnit příkaz k nástupu výkonu trestu, ale nemohl splnit příkaz ubytovat se na jednu celu s uvedenými osobami a ubytování zvláště mu pprap. R. a prap. B. nechtěli umožnit. Dále žalobce poznamenal, že vykonává trest na oddělení se zesíleným stavebně technickým zabezpečením (dále jen „OZSTZ“), které je určené pro výkon trestu velmi nebezpečných odsouzených (§ 72a ZVTOS). Zdůraznil, že není zařazen do jedné skupiny s odsouzenými S. a H., tedy i účastnit se společných vycházek či aktivit s těmito odsouzenými má zakázáno, o čemž pprap. R. a prap. B. věděli. Žalobce má za to, že se spáchání kázeňského přestupku dle § 28 odst. 1 ZVTOS nedopustil, neboť příkaz zaměstnanců Vězeňské služby byl protiprávní, je v rozporu s ustanovením vnitřního řádu Věznice Valdice a požadavkem bezpečnosti na oddělení OZSTZ, když splněním příkazu by zcela jistě došlo k ohrožení bezpečnosti odsouzených a újmě na zdraví.

III. Obsah vyjádření žalované k žalobě

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná sporovala všechna tvrzení žalobce a navrhla zamítnutí žaloby. Podrobně popsala průběh řízení o kázeňském trestu

včetně rozhodnutí o jeho uložení i rozhodnutí o žalobcem podané stížnosti. Konstatovala, že odůvodnění rozhodnutí o uložení kázeňského trestu obsahuje shrnutí všech zjištěných skutečností odůvodňujících výrok, jsou v něm uvedeny skutečnosti, které byly podkladem pro rozhodnutí a jež byly prokázány, rovněž důkazy, na jejichž základě byla vina prokázána, úvahy, kterými byl zaměstnanec s kázeňskou pravomocí veden při hodnocení důkazů, skutková zjištění, vypořádání se s námitkami pachatele kázeňského přestupku a stručné odůvodnění druhu a výše uloženého kázeňského trestu. Rovněž tak odůvodnění rozhodnutí o stížnosti obsahuje vyhodnocení podstatných důvodů stížnosti, hodnocení žalované se závěrem, že vina žalobce byla prokázána, neboť neuvedl žádné nové skutečnosti, které by mohly doložit, že kázeňský přestupek nespáchal. Uložený kázeňský trest je úměrný závažnosti spáchaného přestupku a je v souladu s účelem výkonu trestu.

Dle žalované je žaloba účelová. Ze záznamu o kázeňském přestupku zpracovatele vrchního asistenta pprap. R. a z výpovědi svědka inspektora prap. B. vyplývá, že žalobci bylo příslušníky Vězeňské služby sděleno, že si má sbalit své osobní a ústavní věci a nastoupit uložený kázeňský trest, přičemž mu nebylo sděleno, s kterými odsouzenými bude společně trest vykonávat. Do té doby žalobce neupozornil zaměstnance věznice, že by měl nějaké konflikty s odsouzenými S. nebo H., či konflikty specifikované v žalobě. Žalovaná uvedla, že v podmínkách výkonu trestu v OZSTZ jsou nastavena taková režimová opatření, která v maximální možné míře eliminují vznik vzájemných konfliktů mezi odsouzenými. Pohyb odsouzených probíhá vždy za dozoru příslušníků Vězeňské služby, zohledňuje dostupné informace o existujících vztahových problémech mezi odsouzenými. Žalovaná uvedla, že žalobce uvádí nepravdivé informace o odsouzeném S., který není zařazen do OZSTZ jako velmi nebezpečný odsouzený podle § 72a odst. 1 písm. d) ZVTOS, ale je zde umístěn v souladu s § 12 odst. 1 Nařízení generálního ředitele Vězeňské služby ČR č. 66/2013 o zařazování, vyřazování a zacházení s velmi nebezpečnými odsouzenými v oddělení se zesíleným stavebně technickým zabezpečením, tj. z důvodu využití volné ubytovací kapacity. Ze stejného důvodu je v OZSTZ umístěn i žalobce.

Žalovaná dále poukázala na pravidla pro ukládání kázeňských trestů odsouzeným, která jsou stručně obsažena v § 47 ZVTOS a podrobněji v § 58 až § 61 ŘVTOS (tj. vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody). Uvedla, že v kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznici v reálném čase, a proto na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást nároky srovnatelné např. s rozhodnutím správního orgánu nebo soudu. Má za to, že rozhodnutí o uložení kázeňského trestu obsahuje dostatečně přesnou specifikaci rozhodujícího orgánu i žalobce, výrokovou část, popis skutku, závěr o porušení konkrétní právní normy s vymezeným skutkem, poučení o opravném prostředku, datum a podpis oprávněné osoby. Rovněž rozhodnutí o stížnosti je náležitě odůvodněno a obsahuje zákonem požadované náležitosti. Závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Obsah repliky žalobce a dalšího vyjádření žalované

V replice na vyjádření žalované žalobce uvedl, že žalovaná uvádí nepravdivé údaje o tom, že mu nebylo dozorcí sděleno, se kterými odsouzenými má být

ubytován na jedné cele a že až doposud neoznámil zaměstnancům věznice, že by měl nějaký konflikt s odsouzenými S. a H. V záznamu o kázeňském přestupku ze dne 21. 7. 2016 je uvedeno, že se odmítl ubytovat společně s těmito odsouzenými, protože s nimi má konflikt. Z uvedeného je dle žalobce zřejmé, že mu bylo dozorci sděleno, s kým ho hodlají ubytovat, jakož i to, že zaměstnancům věznice pprap. R. a pprap. B. konflikt s uvedenými odsouzenými musel oznámit. V této souvislosti uvedl, že ubytovna E, na které vykonává trest odnětí svobody, má k dispozici pouze dvě cely pro výkon kázeňského trestu (115 a 116), které dne 21. 7. 2016 byly obě obsazené odsouzenými S. a H.

Dále uvedl, že dne 21. 7. 2016 měl nastoupit k výkonu dříve mu uloženého kázeňského trestu za to, že se dopustil rvačky s odsouzeným K., který byl zařazen do jedné vycházkové skupiny s odsouzenými S. a H. Dotčení zaměstnanci Vězeňské služby, kteří rozhodovali o uložení kázeňského trestu ze dne 21. 7. 2016, nezohlednili dostupné informace o existujících vztahových problémech mezi odsouzenými, a tím porušili nastavená režimová opatření na OZSTZ.

Žalovaná ve svém stanovisku k replice žalobce zopakovala s odkazem na záznam o kázeňském přestupku ze dne 21. 7. 2016, že příslušníky Vězeňské služby bylo žalobci sděleno pouze to, že si má sbalit své osobní a ústavní věci a nastoupit uložený kázeňský trest a nebylo mu sděleno, s kterými odsouzenými bude společně trest vykonávat. Žalobci bylo rovněž umožněno se ke spáchání přestupku vyjádřit, což odmítl, stejně jako se podepsat. Žalovaná potvrdila, že do té doby žalobce neupozornil zaměstnance věznice, že by měl nějaké konflikty s výše uvedenými odsouzenými. Má za to, že kázeňský trest ze dne 29. 7. 2016 byl žalobci uložen v souladu se zákonem o výkonu trestu odnětí svobody. Tvzení žalobce o tom, že zaměstnanci Vězeňské služby nezohlednili vztahové problémy mezi odsouzenými a porušili nastavená režimová opatření na OZSTZ, jsou dle žalované spekulativní a nedůvodná. Žalobce tím, že odmítl splnit příkaz zaměstnanců Vězeňské služby ČR, spáchal kázeňský přestupek.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). O žalobě rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. za výslovného souhlasu žalobce i žalované. Po provedeném přezkumném řízení dospěl soud k závěru, **že žaloba není důvodná.**

Ve správním spisu je založen Záznam o kázeňském přestupku ze dne 21. 7. 2016, č.j. VS-117152-1/ČJ-2016-802232-KŘ, zpracovaný vrchním asistentem pprap. T. R., v němž je skutek popsán následovně: „Dne 21. 7. 2016 v 13:45 hod. jsem společně s pprap. B. šel oznámit žalobci, že si má sbalit všechny své osobní a ústavní věci a nastoupit uložený kázeňský trest 10 dní UOMPZ. Toto žalobce odmítl se slovy: „Nebudu vykonávat trest ani se S. ani H., ihned by vznikl konflikt, je to nějaký šprajc z OVT.“ Uvedené skutečnosti potvrdil svědek inspektor pprap. L. B. Žalobce se k uvedenému skutku odmítl vyjádřit a podepsat.

Před vydáním rozhodnutí o uložení kázeňského trestu bylo žalobci dne 26. 7. 2016 umožněno vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu a

k důkazům o nich (§ 47 odst. 1 ZVTOS). Žalobce potvrdil, že odmítl nastoupit výkon kázeňského trestu s „výše jmenovanými odsouzenými“, aby se vyhnul rvačce.

Rozhodnutím vychovatele Z. Š. ze dne 29. 7. 2017 byl žalobci uložen kázeňský trest podle ustanovení § 46 odst. 3 písm. f) ZVTOS umístění do uzavřeného oddělení na 7 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení.

Proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podal žalobce stížnost, v níž opětovně uvedl, že neodmítl splnit příkaz nastoupit k výkonu kázeňského trestu, ale odmítl být na jedné cele s odsouzenými, s nimiž má konflikt.

O stížnosti žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu rozhodl speciální pedagog žalované Ing. Z. Č. žalobou napadeným rozhodnutím.

Ve správním spisu je dále záznam o tom, že žalobce uložený kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení na 7 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, vykonal.

Krajský soud zdůrazňuje specifičnost rozhodnutí o kázeňských trestech dle zákona o výkonu trestu odnětí svobody a odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. I. ÚS 1785/08, který konstatoval, že na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást nároky srovnatelné s rozhodnutími správních orgánů nebo soudů, neboť v kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 ZVTOS je kázeňským přestupkem zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.

V rozhodnutí o uložení kázeňského trestu je žalobci kladeno za vinu porušení ustanovení § 28 odst. 1 ZVTOS, podle kterého je odsouzený ve výkonu trestu povinen, mimo jiné, dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice.

Podle § 47 odst. 1 ZVTOS lze kázeňský trest udělit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného.

Podle § 58 odst. 2 ŽVTOS je východiskem pro posouzení kázeňského přestupku záznam, který se o kázeňském přestupku sepíše na předepsaném tiskopisu. V posuzovaném případě byl záznam sepsán dne 21. 7. 2016 a byly v něm uvedeny konkrétní údaje o jednání, v nichž byl kázeňský přestupek spatřován (viz výše).

Povinností odsouzených je podrobit se všem omezením a zachovávat všechna ustanovení a pravidla, jež jsou pro výkon trestu odnětí svobody stanovena zákonem o výkonu trestu a dalšími právními předpisy upravujícími výkon trestu odnětí svobody. Z provedených důkazů je nepochybné, že žalobce svou povinnost porušil, neboť dne 21. 7. 2016 odmítl uposlechnout příkaz přítomných zaměstnanců Vězeňské služby, aby nastoupil k výkonu dříve mu uloženého kázeňského trestu. Žalobce svým vyjádřením ve správním řízení, jakož i v žalobě potvrdil, že odmítl splnit příkaz zaměstnanců Vězeňské služby. Žalobce tedy nezpochybnil, že se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, ale snažil se z něho vyvinít tvrzením,

že odmítnutím příkazu se snažil předejít případné rvačce, ohrožení bezpečnosti odsouzených a újme na zdraví.

Ustanovení § 35 ŘVTOS upravuje postup při ochraně odsouzených proti neoprávněnému násilí a ponižování lidské důstojnosti. Pokud žalobce tvrdí, že byl opakovaně verbálně napaden odsouzenými S. a H. a bylo mu veřejně vyhrožováno fyzickou „rozpravou“ ze strany odsouzeného S., měl zcela jistě možnost, ale i povinnost tuto skutečnost neprodleně oznámit zaměstnancům věznice. Žádné oznámení v tomto směru, které by předcházelo spáchání přestupku, ve spise založeno není. Pokud tak žalobce učinil až v reakci na uložení povinnosti nastoupit k výkonu kázeňského trestu, lze dospět k závěru, že v této fázi řízení nemělo uvedené sdělení povahu upozornění ve smyslu § 35 ŘVTOS, ale že se jednalo toliko o výmluvu k nenastoupení trestu. Takové jednání však nelze tolerovat ani ospravedlnit. Ani případná v žalobě vyslovená hypotetická obava z fyzického konfliktu neopravňovala žalobce k neuposlechnutí příkazu zaměstnanců Vězeňské služby.

Krajský soud má ve shodě se závěry správních orgánů za to, že vina žalobce byla prokázána. Žalobce neuposlechnutím příkazu zaměstnanců Vězeňské služby porušil ustanovení § 28 odst. 1 ZVTOS a dopustil se spáchání kázeňského přestupku ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 ZVTOS. Pokud jde o uložený trest a jeho výši, žalobce v žalobě žádnou námitku nevznesl. Soud pouze v obecné rovině konstatuje, že rozhodnutí o uložení kázeňského trestu obsahuje úvahu o uloženém druhu trestu a jeho výši.

Žalobními námitkami, v nichž žalobce popisuje své vztahové problémy s odsouzenými S. a H., jakož i jeho úvahami o tom, jaké cely jsou určeny pro výkon kázeňského trestu, či podmínkami výkonu trestu v oddělení se zesíleným stavebnětechnickým zabezpečením se soud z důvodů výše uvedených závěrů již nezabýval.

Krajský soud uzavírá, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla úspěch žalovaná, která náklady řízení nepožadovala.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. červenec 2017

JUDr. Jan Rutsch v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
L. P.